

129

10.hét

Hétfő 1293-1301

II. A bérmálás szertartása és jelei

1293 E szentség szertartásában figyelmet érdemel a megkenés jele, és az, amit a megkenés jelez és kifejez: a lelki pecsét.

A megkenésnek az ókori és a szentírási szimbolikában gazdag jelentése van: az olaj a túlaradó bőség és az öröm jele; megtisztít (fürdő előtti és utáni megkenés) és rugalmassá tesz (az atléták és birkózók megkenése); a gyógyulás jele, mert enyhíti a zúzódások és sebek fájdalmát; széppé, egészségessé és erőtől duzzadóvá tesz.

1294 Az olajjal való megkenés mindezen jelentései megisméltődnek a szentségi életben. A keresztség előtti megkenés a katekumenok olajával megtisztítást és megerősítést jelent; a betegek megkenése gyógyulás és megerősítés. A szent krizmával való megkenés a keresztség után, a bérmáláskor és a papszenteléskor az Istennek szenteltség jele. A bérmálás által a keresztények, vagyis a "fölkentek" fokozottan részesednek Jézus Krisztus küldetésében és a Szentlélek teljességében - ami Krisztust eltöltötte -, hogy egész életük Krisztus jó illatát árassza.

1295 E megkenés által a bérmálkozó megkapja a "jegyet", a Szentlélek pecsétjét. A pecsét (a mindennapi gyakorlatban) a személy szimbóluma, tekintélyének, tulajdonjogának jele egy tárgyon - így jelölték meg az ókorban a katonákat a vezéreik és a rabszolgákat uraik pecsétjével -; érvényessé tesz egy jogi aktust vagy egy dokumentumot, és bizonyos körülmények között titkosítja azt.

1296 Maga Jézus kijelenti, hogy Ő meg van jelölve Atyja pecsétjével. A keresztény is meg van jelölve egy pecséttel: "Isten az, aki minket veletek együtt megerősít és fölken Krisztusban. Pecsétjével megjelölt minket és foglalóul szívünkbe árasztotta a Lelket." (2Kor 1,21-22) A Szentlélek e pecsétje azt jelenti, hogy az ember egészen Krisztushoz tartozik, végleg az Ő szolgálatába van állítva, de azt is jelenti, hogy ígéretet kapott az isteni oltalomra a végső idők nagy megpróbáltatásában.

A BÉRMÁLÁS KISZOLGÁLTATÁSA

1297 Egy fontos cselekmény, mely megelőzi a bérmálás szertartását, mégis hozzátartozik, a krizmaszentelés. Nagycsütörtökön konsekrálja a püspök a krizma-misében az egész egyházmegye számára szükséges krizmát. Egyes keleti egyházakban a krizmaszentelés a pátriárkának van fönntartva:

Az antiochiai liturgia így fejezi ki a szent krizma (görögül müron) konsekrálásának epikléziséét: "[Atyánk, (...) küldd el a Szentlelket] ránk és erre az előttünk lévő olajra, és szenteld meg, hogy azok számára, akiket vele megkennek és megjelölnek, szent müron, papi müron, királyi kenet legyen, ragyogó öltözet, az üdvösség köntöse, az élet őrzője, lelki ajándék, a lelkek és testek életszentsége, a szív vigassága, örök kedvesség, fogyhatatlan öröm, sértetlen pecsét, a hit pajzsa és félelmetes sisakja a gonosz ellenség minden művével szemben."

1298 Amikor a bérmálást a keresztségtől elkülönítetten szolgáltatják ki, mint a római szertartásban általában, a szentség liturgiája azzal kezdődik, hogy a bérmálkozó megújítja a keresztségi ígéreteket és hitvallást tesz. Így válik nyilvánvalóvá, hogy a bérmálás a keresztséghez kapcsolódik. Amikor

felölttet keresztelnek, az közvetlenül a keresztség után részesül a bérmálásban és az Eucharisziában.

1299 A római szertartásban a püspök kitarja karjait az összes bérmálandó fölé - e gesztus az apostoli idők óta a Lélek ajándékozásának jele. Közben kéri a püspök a Szentlélek kiáradását:

"Mindenható Isten, a mi Urunk, Jézus Krisztusnak Atyja, ki e szolgálodat vízből és Szentlélekből új élettel ajándékoztad meg, megszabadítván őket a bűntől, Urunk, küldd le reájuk a Vigasztaló Szent Lelket; add nekik a bölcsesség és az értelem lelkét, a jótanács és az erősség lelkét, a tudomány és a jámborság lelkét; töltsd be őket félelmed lelkével. Krisztus, a mi Urunk által."

1300 Ezután következik a szentség lényeges mozzanata. A latin szertartásban "a bérmálás szentségének kiszolgáltatása a homlokon való megkenéssel kézrátétel közben és e szavakkal történik: »Accipe signaculum doni Spiritus Sancti«, vagyis: »Vedd a Szentlélek ajándékának jelét«. A bizánci szertartású Keleti Egyházakban a Szentlélek-hívó imádság után müronnal kenik meg a fontosabb testrészeket: homlok, szemek, orr, fülek, ajkak, mell, hát, kezek, lábak. És minden megkenésnél elmondják a formulát: "Szfragisz dóreász Pneumatosz Hagiou. A Szentlélek ajándékának pecsétje."

1301 A békecsók, mely zárja a szentség szertartását, a püspökkel és a többi hívővel való egyházi közösséget jelzi és nyilvánítja ki.